

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 15 maja 2024 r.

NR.8361.20.2024

ZPO

Lukasz Białoskórski
AGROLIDER Lukasz Białoskórski
Rosko, Duża Kolonia 35
64-730 Wielen

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 35a pkt 9 lit. b, w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1 oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 846 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Lukaszowi Białoskórskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą AGROLIDER Lukasz Białoskórski, Rosko, Duża Kolonia 35, 64-730 Wielen, NIP: 7631975430, karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Należność tytułem wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

W dniu 8 lutego 2024 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia NR.8361.20.2024, przeprowadzili kontrolę w składzie węgla w Rosku, Duża Kolonia 35, 64-730 Wielen, prowadzonym przez przedsiębiorcę Lukasz Białoskórskiego, działającego pod firmą AGROLIDER, Rosko, Duża Kolonia 35, 64-730 Wielen.

Inspektorzy ustalili, że w dniu kontroli w ww. składzie węgla w ofercie handlowej znajdowały się następujące rodzaje paliw stałych: węgiel kamienny groszek plus Ślązak import Kazachstan, węgiel kamienny groszek premium Skarbek (polski) workowany, węgiel kamienny groszek premium Skarbek (polski) luz, węgiel kamienny groszek plus Tauron (polski), węgiel kamienny orzech Sobieski (polski), węgiel kamienny orzech Janina (polski), węgiel kamienny orzech Marcel (polski), węgiel kamienny kostka Janina (polski).

W dniu przeprowadzenia kontroli, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891 oraz Dz.U. z 2023 r., poz. 2662), w obecności pana Łukasza Białoskórskiego oraz inspektorów prowadzących kontrolę, upoważnieni przedstawiciele akredytowanego podmiotu (działający na podstawie art. 18a ust. 2 ustawy), przy wykorzystaniu urządzeń technicznych należących do tego podmiotu, dokonali pobrania jednego rodzaju paliwa stałego, tj.: węgla kamiennego groszek premium Skarbek (polski) luz o nominalnej górnej wielkości ziarna 31,5 mm. Pobrania dokonano z pryzmy o masie 8 ton, w ilości 32 próbek pierwotnych. Próbkę ogólną podzielono na próbkę paliwa stałego i próbkę kontrolną paliwa stałego. Próbki zostały pobrane w sposób zapewniający zachowanie ich cech charakterystycznych z momentu poboru i zapakowane w miejscu ich pobrania, przez pracowników podmiotu pobierającego. Oznakowania próbek dokonano w sposób określony w art. 17 ust. 2 ustawy, które następnie zostały zaplombowane przez inspektorów, w sposób uniemożliwiający usunięcie oznaczenia z próbki oraz otwarcie worków bez naruszenia plomb.

Zaplombowane próbki okazano stronie kontrolowanej, która nie wniosła zastrzeżeń do sposobu zapakowania próbek oraz ich oplombowania. Następnie zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 ustawy, próbki przekazano pracownikowi akredytowanego laboratorium, wraz ze świadectwem jakości nr [redacted] w którym uprzednio zanonimizowano dane przedsiębiorcy w sposób uniemożliwiający jego identyfikację. Na okoliczność pobrania próbki oraz próbki kontrolnej sporządzono protokół pobrania próbek paliw stałych nr 000003 z dnia 8 lutego 2024 r., w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach - jeden przekazano stronie.

Pobraną do badań próbkę paliwa (nr próbki: 0404/24/4750) przebadano w laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., z siedzibą w Warszawie, Laboratorium SGS Polska w Pszczynie, Pracownia Paliw Stałych, akredytowanym przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadające certyfikat akredytacji nr AB313 oraz Jednostkę Inspekcyjną SGS Polska Sp. z o. o. akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadającą certyfikat akredytacji nr AK 013.

Na podstawie protokołu z badań nr 20/200001499/100-10 z dnia 27 lutego 2024 r., stwierdzono, że próbka paliwa stałego w zakresie zbadanych parametrów spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2856).

Natomiast wartości zbadanych parametrów „zawartość siarki całkowitej”, „zawartość części lotnych”, „zawartość podziarna” i „zawartość nadziarna” są niezgodne z wartościami wskazanymi przez przedsiębiorcę w przekazanym świadectwie jakości nr [redacted]

Wartości wskazane przez przedsiębiorcę i ustalone w toku badań laboratoryjnych próbki prezentują się następująco:

- „zawartość siarki całkowitej” - 0,41 %; wynik badania 0,54% (odchylenie $\leq 0,41 + 0,00123$),
- „zawartość części lotnych” - 0,00; wynik badania 30,26%,
- „zawartość podziarna” - 0,00; wynik badania 2,4%,
- „zawartość nadziarna” - 0,00; wynik badania 0,2%.

Zgodnie z treścią art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy, badanie próbki kontrolnej (kod próbki: 6072/24/4750) przeprowadzono z urzędu. Na podstawie protokołu z badań nr 20/200001499/100-10/K z dnia 27 lutego 2024 r., stwierdzono, że wartości parametrów „zawartość siarki całkowitej”, „zawartość części lotnych”, „zawartość podziarna” i „zawartość nadziarna” są niezgodne z wartościami wskazanymi przez przedsiębiorcę

w przekazanym świadectwie jakości. Wartości wskazane przez przedsiębiorcę i ustalone w toku badań laboratoryjnych próbki kontrolnej prezentują się następująco:

- „zawartość siarki całkowitej” - 0,41 %; wynik badania 0,54% (odchylenie $\leq 0,41 + 0,00123$),
- „zawartość części lotnych” - 0,00; wynik badania 30,26%,
- „zawartość podziarna” - 0,00; wynik badania 1,1%,
- „zawartość nadziarna” - 0,00; wynik badania 0,2%.

Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 lit. b ustawy - przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł.

Pismem z dnia 11 marca 2024 r. (data wpływu 12 marca 2024 r.) przedsiębiorca poinformował, że wystawione świadectwo jakości paliwa stałego okazane inspektorom w dniu kontroli, omyłkowo wydrukował system komputerowy. Ponadto strona wskazała, że zaprzestała naruszania prawa i dokonała czynności naprawczych. Powyższe działania strona wykonała po otrzymaniu protokołu z badań paliwa stałego.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2024 r. (doręczonym stronie w dniu 15 kwietnia 2024 r.), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa, strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania oraz wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Ponadto, stronę poinformowano, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z treścią art. 35d ust. 4 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ zwrócił się również do strony o przesłanie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (2023 rok), w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. W odpowiedzi, strona pismem z dnia 29 kwietnia 2024 r. (data wpływu 30 kwietnia 2024 r.) wskazała wartość wprowadzonych do obrotu paliw stałych w 2023 r. Ponadto w ww. piśmie strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 189f Kpa. Strona wskazała, że w jej ocenie naruszenie przepisów miało znikomą wagę, ponieważ wskazane w świadectwie jakości wartości „0,00” stanowiły oczywistą omyłkę i wynikały z błędu programu sprzedażowego. Ponadto, w ocenie strony, nie doszło do naruszenia interesów konsumentów, ponieważ konsument nie dokonałby decyzji o zakupie paliwa stałego o parametrach o ww. wartości, a przypadkach zawartości podziarna i nadziarna, rzeczywiste wartości są bliskie wartości „0,00”. W przedmiotowym piśmie przedsiębiorca wskazał ponadto, że naruszenie miało jednorazowy charakter, a wadliwe świadectwo jakości dotyczyło 2-tonowej partii paliwa stałego groszek premium, podczas gdy na przymie znajdowało się 8 ton tego paliwa. Strona wskazała także na podjęcie przez nią działań naprawczych, poprzez „przesłanie nabywcy informacji o prawidłowych parametrach kontrolowanego paliwa stałego”.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą w niniejszej sprawie wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż wartość aż czterech parametrów, tj. „zawartość siarki całkowitej”, „zawartość części lotnych”, „zawartość podziarna” i „zawartość nadziarna” są niezgodne z wartościami wskazanymi przez przedsiębiorcę w przekazanym świadectwie jakości. Nadto różnica między faktycznymi a deklarowanymi wysokościami ww. parametrów również jest wysoka.

W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 - świadectwo jakości. Tak więc świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informująca, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym i mogą kierować się decyzją o zakupie paliwa w oparciu o prezentowane w świadectwie jakości informacje. Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi więc tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Dochowując należytej staranności, wprowadzający powinien wystawiać dokumenty jakościowe rzetelnie i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego. Biorąc pod uwagę, że strona zajmuje się obrotem paliwami stałymi, winna wykazać się wiedzą dotyczącą przepisów prawnych w zakresie obrotu paliwami stałymi, w tym oferowanego produktu i przygotować prawidłowe świadectwo jakości. Na kanwie podobnej sprawy, podkreślając doniosłe znaczenie oceny zgodności świadectwa jakości ze stanem rzeczywistym, trafne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazując w wyroku z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 1791/22, że *„Działanie polegające na wskazywaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje, podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych*

informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcy. Należy przy tym mieć też na uwadze treść uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (por. druk nr 2087 Sejmu VII Kadencji), określający cel wystawiania świadectwa jakości paliwa, że również ważne jest aby świadectwo odzwierciedlało stan rzeczywisty wprowadzanego do obrotu paliwa, a wystawienie jakiegokolwiek świadectwa. Również penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliwa stałego niezgodnie ze stanem faktycznym, została motywowana przez ustawodawcę, potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie do nabywanego produktu, a zatem potrzebą zapewnienia świadomości odnośnie do rzeczywistej relacji ceny do jakości (parametrów) nabywanego produktu, a tym samym potrzebą zapewnienia konsumentowi rzeczywistego prawa wyboru, a także potrzebą zapewnienia odnośnie jakości zakupionego (w tym przypadku węgla)."

W niniejszej sprawie strona nie dopełniła ciążących na niej obowiązków, a w konsekwencji kupujący otrzymali informację o jakości oferowanego paliwa stałego niezgodnej ze stanem faktycznym i to w odniesieniu do aż czterech parametrów. Podsumowując, waga naruszenia prawa nie jest w tym przypadku znikoma, dlatego też nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji handlowej uznał, że w niniejszej sprawie nie występuje również możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wymierzenie kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie jest zasadne. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego w niniejszej sprawie wyniosła, jak ustalono w toku kontroli,

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Organ wziął zatem pod uwagę fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy. Ponadto, ustalając wysokość kary, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił informację dotyczącą wartości wszystkich paliw

stałych wprowadzonych do obrotu przez spółkę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. w roku 2023), którą strona zawarła w piśmie z dnia 29 kwietnia 2024 r.

Wobec powyższego, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zdecydował jak w sentencji i wymierzył stronie postępowania najniższą możliwą karę pieniężną, w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100).

Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, wskazany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pennczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczty. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do Lit pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2705 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Obtzymują:

- 1 Strona
- 2 a/a
- 3 BA

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
w Poznaniu

14 kwietnia 2024 r.